

Formanden: Hvad specielt angaaer Spørgsmaalet om Medsættelse af et Udvalg, skal jeg bemærke, at det først vil finde sin Afgjørelse, naar det er bestemt, at Sagen skal gaae videre.

Fenger: Jeg er aldeles enig med den ærede Finantsminister i, at der ikke, saaledes som Forslaget foreligger, kan være Tale om Embedsansættelse eller noget Saadant, som herigjennem skulde voteres; Ministeriet forlanger kun Bemyndigelse til at faae en saadan Linie indrettet og ikke Mere, og jeg troer derfor ikke, det vil være nødvendigt i hiin Henseende at træffe bindende Bestemmelser. Derimod kan jeg ikke være ganske enig med den ærede Finantsminister i, at den nødvendige finantstle Begrændsning skulde været givet i Lovudkastet, som det foreligger. Der er nemlig af Ministeriet forlangt Bemyndigelse til, ved Hjælp af Drefunds- og Strømtoldens Administrationsfond, at bevirke en Telegraphforbindelse tilveiebragt, men der er aldeles ikke føiet til, indenfor hvilken Tidsgrænsse dette skal skee, eller hvilken Sum der skal være den højeste, og naar det ikke er Tilfældet, er der jo ved Lovforslaget givet Ministeriet Bemyndigelse til at anvende Alt, hvad der i en ubestemt Tid kunde tilveiebringes igjennem dette Fond, hvilket vistnok er mindre rigtigt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at saaledes som Fondets Tilstand nu er — det er meddeelt Pag. 19 i den meddeelte Fremstilling — udgjør dets Capitaler allerede nu en ikke lidet stor Sum end det Høieste, der efter de forskjellige Beregninger vil udfordres til Telegraphlinien, nemlig omtrent 275,000 Rbd. Vel antager man, at Obligationerne hos Private ikke ville kunne udbringes til deres fulde Beløb, men kun til omtrent $\frac{2}{3}$, men det er aabenbart, at dette kun kan have Hensyn til hvad man strax kan tilveiebringe derfor, og ikke til hvad de i Virkeligheden kunne være værd. Jeg skulde derfor ogsaa antage, at det maatte anses at være overeensstemmende med vor Sædvane, om den Sum, som maatte anvendes, og den Tidsfrist, inden hvilken den skulde anvendes, blev optaget i Lovforslaget; men jeg indrømmer, at jeg ikke derfor paa nogen Maade troer det nødvendigt at lade Sagen gjenneingaae en me-

get vidtløftig Behandling, hvis nemlig den ærede Finantsminister enten selv vil være villig til at stille et Undringsforslag, eller vil sætte et eller andet af Thingets Medlemmer istand til at kunne gjøre dette paa den hensigtsmæssigste Maade.

Finantsministeren: Naar jeg sagde, at der i Forslaget selv var indeholdt en finantstiel Begrændsning, har jeg derved sigtet til, at det hedder, at Telegraphlinien skal bevirkes tilveiebragt ved Hjælp af Drefunds- og Strømtoldvasenets Administrationsfond, og da dette Fonds hele Capitalformue er bekendt og opgivet, naar man ikke tager Hensyn til Obligationernes lavere Værdi, paa Grund af, at Coursen nu er under Pari, i det Hele til nominelt omtrent 272,000 Rbd., saa er det jo derved givet, at Foretagendet i intet Tilfælde vil kunne overstige dette Beløb; thi naar Regjeringen ved Lovforslaget bemyndiges til at anvende et Fonds Kræfter til et vist Brug, ligger deri, at det er Fondets disponible Formue, som den i Diebliffet er, og ikke dets disponible Formue for en længere Fremtid. I ethvert Tilfælde vil det jo i en følgende Finantslov meget let kunne indskrænkes, naar det paa den Maade kunde være Gjenstand for en Misforstaaelse, at dette Lovforslag skulde kunne bemyndige Regjeringen til i al Fremtid at anvende Fondets Formue til den omspurgte Telegraphlinie. Jeg troer saaledes, at Lovforslaget ogsaa i formel Henseende er tilstrækkeligt, men har iøvrigt aldeles Intet imod, naar man lægger Vægt derpaa, at der i Lovforslaget indfattes en finantstiel Begrændsning udtrykt i Tal, men den maa da ogsaa blive temmelig rundelig, saaledes at det Maximum, der er nævnt i den foreløbige Plan, nemlig 200,000 Rbd., bringes tilveie.

Lunde: Ja, det er jo vistnok ønskeligt ved alle Arbejder, at det kan være forud bestemt hvad de skulle koste, og saaledes kunde det ogsaa være ønskeligt ved denne Sag, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at Finantsministeren vistnok vil have ondt ved at opgive nogen Sum, uden, som han nylig bemærkede, at angive den meget rundelig, for ikke at komme tilfört; thi det vilde jo være meget at beklage, om Sagen skulde blive enten